

Arrest

nr. 348 648 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. MANDELBLAT
A. Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 4 december 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 31 oktober 2025 tot weigering van machtiging tot verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. CLAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat m; VOS, die loco advocaat C. MANDELBLAT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaat M. DUBOIS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 25 augustus 2025 dient verzoeker een eerste aanvraag in tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna: het Uitvoeringsbesluit 2022/382). Op 27 augustus 2025 beslist verweerder tot een weigering van deze aanvraag om machtiging tot verblijf. Tegen deze beslissing tekent verzoeker geen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.2. Op 2 oktober 2025 dient verzoeker een tweede aanvraag in tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het Uitvoeringsbesluit 2022/382.

1.3. Op 31 oktober 2025 beslist verweerder tot weigering van deze tweede aanvraag om machtiging tot verblijf.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“naam : [T.]
voornaam : [I.]
geboortedatum : [...] 2003
geboorteplaats: [...]
nationaliteit : Oekraïne

Krachtens de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet) en artikel 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382), wordt u geen machtiging tot verblijf toegekend, om volgende redenen:

Op 25/08/2025 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Bij de registratie van uw aanvraag werd u in gelegenheid gesteld alle relevante elementen aan te dragen. U legde volgende documenten voor:

- *Uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° [...] – geldig van 07/11/2022 tot 07/11/2032)*
- *Uw Oekraïense biometrische identiteitskaart (N° [...] – geldig van 23/07/2022 tot 23/07/2032)*
- *Een document betreffende uw Roemeense verblijfstitel afgeleverd in het kader van de tijdelijke bescherming (N° [...] – afgeleverd op 15/08/2025)*

In het kader van deze aanvraag heeft u uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° [...]) voorgelegd. De DVZ merkt echter op dat uw paspoort is afgegeven op 07/11/2022, m.a.w. na het begin van de Russische invasie van Oekraïne op 24/02/2022. Op basis hiervan kan bijgevolg niet worden geverifieerd waar u verbleef voor de afgifte van desbetreffend paspoort. Bijgevolg is de DVZ niet op de hoogte van eventuele voorafgaande reisbewegingen en evenmin of u in Oekraïne verbleef op 24/02/2022.

In het kader van deze aanvraag verklaarde u Oekraïne voor het eerst sinds uw geboorte verlaten te hebben op 15/08/2025. Naar aanleiding van deze verklaring werd u gevraagd om bijkomende bewijzen voor te leggen van uw vermeende verblijf in Oekraïne op 24/02/2022. Hierop legde u een document betreffende uw militaire registratie op 23/07/2022 en 08/04/2022 en een document betreffende uw registratie als intern ontheemde voor. Gezien de aard van deze documenten enkel een aanwezigheid in Oekraïne kan aantonen, maar onmogelijk een verblijf kan bewijzen, werden deze documenten onvoldoende doorslaggevend geacht om uw vermeend verblijf in Oekraïne d.d. 24/02/2022 te bewijzen. U legde eveneens uw studentenkaart (geldig van 2020 tot 2026) en een attest betreffende uw studierichting (d.d. 05/09/2022). Hoewel deze documenten kunnen aantonen dat u ingeschreven was in een Oekraïense school, kunnen deze niet bewijzen dat u de lessen in Oekraïne in persoon – en niet via online lessen - gevolgd hebt, noch kunnen ze uw vermeende verblijf in Oekraïne aantonen. Op basis van deze elementen en gelet op het feit dat u uw vermeende verblijf in Oekraïne op het ogenblik van de Russische invasie op 24/02/2022 niet aannemelijk kan maken, kan worden gesteld dat u op 24/02/2022 niet in Oekraïne verbleef.

Op 27/08/2025 was u het voorwerp van een beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf, een beslissing die u in persoon ter kennis werd gebracht. U diende tegen deze beslissing geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, bijgevolg is deze beslissing definitief geworden.

Op 02/10/2025 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Bij de registratie van uw aanvraag werd u in gelegenheid gesteld alle relevante elementen aan te dragen. U legde volgende documenten voor:

- *Uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° [...] – geldig van 07/11/2022 tot 07/11/2032)*
- *Uw Oekraïense biometrische identiteitskaart (N° [...] – geldig van 23/07/2022 tot 23/07/2032)*

In het kader van deze aanvraag heeft u uw Oekraïens biometrisch paspoort (N° [...]) voorgelegd. De DVZ merkt echter op dat uw paspoort is afgegeven op 07/11/2022, m.a.w. na het begin van de Russische invasie van Oekraïne op 24/02/2022. Op basis hiervan kan bijgevolg niet worden geverifieerd waar u verbleef voor de afgifte van desbetreffend paspoort. Bijgevolg is de DVZ niet op de hoogte van eventuele voorafgaande reisbewegingen en evenmin of u in Oekraïne verbleef op 24/02/2022.

In het kader van deze aanvraag verklaarde u Oekraïne voor het eerst sinds uw geboorte verlaten te hebben op 15/08/2025. Naar aanleiding van deze verklaring werd u gevraagd om bijkomende bewijzen voor te leggen van uw vermeende verblijf in Oekraïne op 24/02/2022. Hierop legde u bankuittreksels voor van 01/09/2021 tot 31/05/2022. De door u aangebrachte bankafschriften kunnen niet dienen als voldoende bewijs dat u zich

daadwerkelijk in Oekraïne bevond. Uit deze afschriften blijkt uitsluitend dat er betalingen en/of geldopnames zijn verricht vanaf een bankrekening die op uw naam staat. Dit vormt op zichzelf geen sluitend bewijs van uw vermeende verblijf in Oekraïne aangezien niet kan worden bewezen dat u desbetreffende rekening zelf gebruikte en zelf deze transacties uitvoerde. Voorts legde u de historiek van uw taxiriten voor. De door u aangebrachte schermafdrukken van de taxi applicatie Bolt met beschrijvingen van ritten in Oekraïne kunnen niet dienen als voldoende bewijs dat u zich daadwerkelijk in Oekraïne bevond. Uit deze beschrijvingen blijkt namelijk uitsluitend dat er taxiriten en/of betalingen hebben plaatsgevonden vanaf een account in een taxi applicatie dat op uw naam staat. Dit vormt echter op zichzelf geen sluitend bewijs van uw vermeende verblijf in Oekraïne aangezien niet kan worden bewezen dat u desbetreffende applicatie zelf gebruikte en zelf deze taxiriten uitvoerde als passagier of chauffeur. U legde een attest voor betreffende de registratie van uw domicilie als ontheemde persoon (d.d. 08/04/2022). Gezien de aard van dit document enkel een aanwezigheid in Oekraïne kan aantonen, maar onmogelijk een verblijf kan bewijzen, werd dit document onvoldoende doorslaggevend geacht om uw vermeend verblijf in Oekraïne d.d. 24/02/2022 te bewijzen. Op basis van deze elementen en gelet op het feit dat u uw vermeende verblijf in Oekraïne op het ogenblik van de Russische invasie op 24/02/2022 niet aannemelijk kan maken, kan niet worden vastgesteld dat u op 24/02/2022 in Oekraïne verbleef.

In het kader van deze aanvraag hebt u verklaard dat u geen in België verblijvende gezinsleden hebt. Bijgevolg houdt deze beslissing geen schending in van artikel 8 EVRM.

Tevens verklaarde u op geen enkel ogenblik tijdens de procedure medische problemen te ervaren. Deze beslissing houdt bijgevolg ook geen schending in van artikel 3 EVRM.

Artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt de personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is.

Op basis van artikel 2, lid 1, a), van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 en uit de overwegingen van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382, en meer in het bijzonder uit overweging 14, blijkt duidelijk dat, gezien u het niet aannemelijk kan maken dat u op het moment van de Russische invasie op 24.02.2022 in Oekraïne verbleef, u niet onder de in het uitvoeringsbesluit genoemde categorieën van personen valt. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor een machtiging tot verblijf als gevolg van de tijdelijke bescherming zoals gedefinieerd in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382."

1.4. Op 19 maart 2026 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verweerder stelt zich ter terechtzitting de vraag naar het actueel belang bij huidig beroep gelet op het door verzoeker op 19 maart 2026 ingediende verzoek om internationale bescherming.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. Baert en G. Debersaques, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te ondervinden, en de vernietiging van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel opleveren, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en de verzoeker moet dat belang behouden gedurende de gehele beroepsprocedure, tot op het ogenblik van de uitspraak. Het belang kan teloorgaan door omstandigheden die zich in de loop van het geding voordoen. De aard van het belang kan evenwel evolueren, maar de verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

2.3. Verzoekers raadvrouw wijst er ter terechtzitting op dat verzoeker nog geen beschermingsstatus heeft verkregen waardoor hij wel degelijk belang heeft bij huidig beroep. Gelet op het feit dat er tot op heden geen

beslissing werd genomen over het voormelde verzoek om internationale bescherming, stelt de Raad vast dat verzoeker nog steeds doet blijken van het rechtens vereiste belang bij huidig beroep.

De exceptie van onontvankelijkheid wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel werpt verzoeker op:

“Schending van art. 57/29 en 57/30 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsook schending van artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan, alsook schending van artikel 8 van richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen, en de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.”

Hij betoogt als volgt:

“Tegenpartij motiveert de bestreden beslissing door te stellen dat op basis van de neergelegde elementen in het dossier niet kan worden vastgesteld dat verzoeker op het ogenblik van de Russische invasie in Oekraïne, i.e. voor 24 februari 2024, op het grondgebied van Oekraïne verbleef.

Artikel 1 van het uitvoeringsbesluit 2022/382 bepaalt als volgt:

1. Dit besluit is van toepassing op de volgende categorieën van personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon:

*a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven;
(...)*

Op basis van de elementen die verzoeker naar aanleiding van zijn aanvragen dd. 25.08.2025 en 02.10.2025 heeft aangedragen bij tegenpartij komt zij tot het besluit dat betrokkene niet kan worden aangenomen te hebben verbleven in Oekraïne op het moment onmiddellijk voorafgaand aan de Russische invasie die plaatsvond op 24 februari 2022. Om die reden acht tegenpartij artikel 1 van het uitvoeringsbesluit 2022/382 niet van toepassing. Er wordt besloten aan verzoeker geen machtiging tot verblijf in het kader van de tijdelijke bescherming en op grond van het uitvoeringsbesluit 2022/382 en de toepasselijke bepalingen van de Vreemdelingenwet toe te kennen.

Echter laat tegenpartij na de feiten correct te beoordelen, alsook komt tegenpartij tot haar besluit op een wijze die kennelijk onredelijk is.

In het bijzonder wenst verzoeker te wijzen naar de inhoudelijke elementen die naar voor komen uit de verschillende documenten die hij naar voren brengt, en die tezamen zijn aanwezigheid in Oekraïne op 24.02.2022 aantonen.

In de eerste plaats is er het attest met betrekking tot zijn schoolse loopbaan dat verzoeker heeft neergelegd. Het attest werd uitgegeven door de Staatsuniversiteit voor Biotechnologie en stelt dat verzoeker studies volgde aan de staatsuniversiteit die een duur kenden van 15.09.2020 tot 30.06.2026. Het document in kwestie betreft het academiejaar 2022/23, in het bijzonder de periode van 01.09.2022 tot 31.12.2022. Tegenpartij wijst hierop in de bestreden beslissing, en stelt dat document onvoldoende doorslaggevend is omdat het document niet kan besluiten dat verzoeker in februari 2022 ook daadwerkelijk in persoon lessen volgde aan de universiteit, en deze lessen bijvoorbeeld niet online bijwoonde. Dit stuk wordt als stuk 2 aan dit verzoekschrift toegevoegd, met een onofficiële vertaling van het stuk.

De universiteit in kwestie is de Staatsuniversiteit voor Biotechnologie. Opzoeking leert dat de Staatsuniversiteit haar hoofdzetel heeft op het volgende adres: м. Харків, вул. Алчевських, 44 – of in het Engels: Alchevskiy St, 44, Kharkiv, Kharkivs'ka oblast, Ukraine. Verzoeker was echter ingeschreven bij de faculteit voor dierengeneeskunde. Het adres van de faculteit is gevestigd op Akademichna Street, 1, Mala Danylovka, Kharkiv. De hoofdzetel van de universiteit bevindt zich in het centrum van de stad, de faculteit diergeneeskunde bevindt zich in de noordelijke rand van Kharkiv, gelegen tussen de stadsdelen Derhachi en Mala Danylivka. (zie stuk 2)

Daarnaast voegde verzoeker bij zijn aanvraag de uittreksels van zijn persoonlijke bankrekening. Hij hoopt hiermee een beter zicht te bieden op zijn dagelijks leven in Oekraïne in de periode voorafgaand aan de Russische invasie.

Tegenpartij stelt verkeerdelijk in de bestreden beslissing dat “uit deze afschriften blijkt uitsluitend dat er betalingen en/of geldopnames zijn verricht vanaf een bankrekening die op uw naam staat”. Als men kijkt naar de betalingen uitgevoerd op de rekening in de periode vanaf februari 2022 dan kan men daar meer informatie uit afleiden dan tegenpartij voorhoudt: (zie stuk 3)

A. In de eerste plaats zien we regelmatige verrichtingen telkens naar eenzelfde handelszaak.

Naar deze handelszaak wordt telkens verwezen als volgt: ‘Продукту: ТТ 846, МАЛА ДАНЫЛИВКА’ oftewel ‘Producten TT 846, MALA DANYLIVK’. TT wordt in Oekraïne gebruikt als afkorting voor ‘торговельна точка, wat letterlijk betekent “verkooppunt” of “winkelpunt”. Het gaat dus om verschillende aankopen voor uiteenlopende bedragen in een verkooppunt gelegen in Mala Danylivka, het stadsdeel van Kharkiv waarin ook de faculteit dierengeneeskunde zich bevindt. In het bijgevoegde stuk (de rekeninguittreksels met notities) wordt naar deze aankopen verwezen met de letter ‘A’. Er is sprake van aankopen op 16.02.2022, 20.02.2022, 21.02.2022 en 22.02.2022. Deze laatste transactie in het verkooppunt dateert aldus van twee dagen voor de relevante datum van 24.02.2022.

B. Daarnaast zien we een transactie, waarnaar verwezen wordt in het bijgevoegde stuk met de letter ‘B’, die werd uitgevoerd op 18.02.2022, zes dagen voor de relevante datum van 24.02.2022. Deze transactie wordt betiteld als ‘Ресторан: КУЛИНИЧІ, МАЛА ДАНИЛІВКА’, oftewel ‘Restaurant: KULINICHI, MALA DANILIVK’. Dit is een restaurant gelegen in Kharkiv, opnieuw in het stadsdeel Mala Danilivka, waar ook de faculteit dierengeneeskunde zich situeert.

C. We zien in de periode voorafgaand aan de Russische inval tot tweemaal toe een transactie voor een bedrag van 8,00 EUR. Deze transacties (‘C’) vormen de betaling voor de toegang tot de botanische tuinen (Botanichnyj Sad) van Kharkiv. Verzoeker, die aan de faculteit dierengeneeskunde studeerde, bezocht deze tuinen regelmatig in het kader van zijn studie en in zijn vrije tijd. De tuinen zijn gelegen in het noordelijke deel van Kharkiv. De transacties dateren van 18.02.2022 en 21.02.2022.

D. Naast de transacties in Mala Danilivka zien we ook een transactie opduiken (‘D’) in een winkel die gesitueerd is in Derhachi, het andere stadsdeel vlakbij de faculteit dierengeneeskunde waar verzoeker les volgde. Het gaat om een transactie uitgevoerd op 12.02.2022, minder dan twee weken voorafgaand aan de Russische invasie.

E. Tot slot, de bijgevoegde rekeninguittreksels tonen een duidelijke verandering in de transacties van de betrokken persoon na de Russische inval in Oekraïne. De laatste uitgave in het restaurant in Mala Danilivka wordt verricht op 24.02.2022. Daarna zijn er gedurende een periode van twee weken geen uitgaven meer in de nabijheid van de universiteit. Het duurt ook nog een aanzienlijke tijd voor er weer uitgaven in Kharkiv gebeuren. Dit is het gevolg van de sluiting van de universiteit waar verzoeker les volgde.

Aldus zit er in het dossier in de eerste plaats een document, i.e. het schoolattest, dat attesteert dat verzoeker was ingeschreven aan de faculteit dierengeneeskunde van de Staatsuniversiteit van Kharkiv. Het document is op zijn naam opgesteld, en de echtheid ervan wordt door tegenpartij vooralsnog niet betwist. Opzoeking toont dat de faculteit Dierengeneeskunde gevestigd is in het Noorden van Kharkiv, op het adres Akademichna Street, 1, Mala Danylovka. De faculteit waar betrokkene les volgt is gelegen in de nabijheid van de stadsdelen Derhachi en Mala Danylivka. (zie stuk 2)

Daarnaast bevat het dossier de uittreksels van een rekening die wijzen op een patroon aan transacties dat volledig overeenstemt met het profiel van verzoeker. Hij volgde de lessen aan de faculteit Dierengeneeskunde, die werden onderbroken door de oorlog. Verschillende van de transacties die werden verricht vanuit de bankrekening op zijn naam tonen handelingen die werden gesteld in de nabijheid van de faculteit dierengeneeskunde. De gedragingen die worden gesteld stemmen bovendien sterk overeen met het normale gedrag van de persoon die de bankrekening gebruikt, ook in de periode die voorafgaat aan de Russische invasie in Oekraïne. Zo zien we reeds vanaf september 2021 – dit is meerdere maanden voorafgaand aan de Russische invasie in Oekraïne – diezelfde transacties uitgevoerd worden met de kaart van betrokkene. De transacties die aldus worden verricht volgen het normale patroon van verzoeker en er kan dan ook geen sprake zijn van enige geveinsd gebruik door een ander persoon van de kaart op naam van verzoeker.

In rechte,

Verzoeker meent in de eerste plaats dat op zorgvuldige wijze werd aangetoond dat de bestreden beslissing door tegenpartij een schending uitmaakt van het zorgvuldigheidsbeginsel dat op haar rust.

Uw Raad sprak zich eerder als volgt uit over de wijze waarop het zorgvuldigheidsbeginsel, in het bijzonder in de voorbereidende fase die voorafgaat aan de aanneming van de beslissing dient te worden ingevuld:

“Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op een zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werd vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen. (RvV nr. 269.525 van 8 14 maart 2022, www.rvv-cce.be ; RvS nr. 241.985 van 28 juni 2018, ROELS, www.raadvanstate.be)

Bijgevolg dient ook besloten te worden dat de beslissing van tegenpartij niet steunt op rechtens en feitelijk aanvaardbare motieven, waarmee ook het principe van de materiële motiveringsplicht verder in het gedrang komt. In zijn arrest nr. 225.875 van 18 december 2013 vult de Raad van State de verplichting tot materiele motivering als volgt in:

“De materiële motiveringsverplichtingen houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven steunen op werkelijke bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Bovendien moet de overheid de gegevens die in rechte en in feite juist zijn, correct beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing komen. Een beslissing schendt de materiële motiveringsplicht wanneer de motieven waarop ze steunt onjuist of onwettig zijn of de beslissing niet kunnen dragen.” (R.v.St. nr. 225.875 van 18 december 2013, www.raadvanstate.be)

In eerdere arresten vult Uw Raad de materiële motiveringsplicht op dezelfde manier in:

“De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.” (RvV nr. 273.105 van 23 mei 2022; RvV nr. 298.884 van 18 december 2023; RvV nr. 301.664 van 15 februari 2024; RvV nr. 308.346 van 14 juni 2024, www.rvv-cce.be)

Bijgevolg en ter conclusie dient besloten te worden dat tegenpartij heeft nagelaten een zorgvuldig en volledig onderzoek te voeren van de elementen die verzoeker naar voren heeft gebracht bij de aanvraag tot machtiging van zijn verblijf op grond van de toepasselijke bepalingen van het uitvoeringsbesluit 2022/382 en van de Vreemdelingenwet. Dit betreft niet alleen een schending van het materiële motiveringsbeginsel, maar ook van het zorgvuldigheidsbeginsel dat op haar rust.

Bij het nemen van de bestreden beslissing en na een zeer beperkt onderzoek van verzoekers verhaal heeft tegenpartij in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur haar bevoegdheid uitgeoefend zonder de individuele situatie van verzoeker in het geheel te hebben onderzocht. De uitkomst van dit onzorgvuldig onderzoek leidt tot een schending van art. 57/29 en 57/30 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsook schending van artikel 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan, alsook schending van artikel 8 van richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen,”

3.2. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Hij is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische

aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

3.3. De materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel worden onderzocht in het licht van de aangevoerde schending van de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1 van de Vreemdelingenwet en van artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit 2022/382

Artikel 57/29, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. In geval van een massale toestroom of een imminente massale toestroom van ontheemden naar lidstaten van de Europese Unie die is vastgesteld bij een besluit van de Raad van de Europese Unie dat is uitgevaardigd met toepassing van richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen, genieten de personen die tot de in dat besluit omschreven bijzondere groepen behoren vanaf de daarin vastgestelde datum tijdelijke bescherming.”

Artikel 57/30, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 Onder voorbehoud van de toepassing van § 2 of van artikel 57/32 machtigt de minister of zijn gemachtigde de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, zoals bedoeld in artikel 57/29, tot een verblijf van een jaar. Die machtiging wordt hernieuwd, met periodes van zes maanden, zolang de tijdelijke bescherming niet beëindigd is in een van de gevallen omschreven in artikel 57/36, § 1. De duur van de machtiging kan worden beperkt tot de periode voorafgaand aan de automatische beëindiging van de tijdelijke bescherming die in werking werd gesteld door het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1, of kan verlengd worden door een besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 2, tweede lid.

De Koning bepaalt de wijze van de indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van deze machtiging tot verblijf bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Bij de aanvraag om een machtiging tot verblijf wordt aan de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, een document overhandigd, opgesteld in een taal die hij begrijpt, waarin de bepalingen over de tijdelijke bescherming die op hem van toepassing zijn, duidelijk worden uiteengezet. De inschrijving in het vreemdelingenregister van de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet en die gemachtigd is tot een verblijf, en de afgifte van de verblijfstitel, die hiervan bewijs oplevert, gebeuren overeenkomstig de bepalingen van artikel 12.

De afgegeven verblijfstitel blijft geldig tot het einde van de geldigheidsduur van de machtiging. Hij wordt op verzoek van de betrokkene verlengd of vernieuwd door het gemeentebestuur van de verblijfplaats op voorwaarde dat de aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de geldigheidstermijn van de verblijfstitel en voorzover de minister of zijn gemachtigde de machtiging niet heeft beëindigd op grond van artikel 57/32, § 1, of artikel 57/36, § 2. De Koning bepaalt de termijnen en de voorwaarden voor de vraag om vernieuwing of verlenging van de verblijfstitel.”

Artikel 2, lid 1 van het Uitvoeringsbesluit 2022/382 luidt als volgt:

“De personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is 1. Dit besluit is van toepassing op de volgende categorieën van personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon:

a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven;

[...]”

3.4. Verweerder oordeelt dat verzoeker niet onder de in het Uitvoeringsbesluit 2022/382 genoemde categorieën van personen valt omdat hij niet aannemelijk maakt dat hij op het moment van de Russische invasie die plaatsvond op 24 februari 2022 in Oekraïne verbleef.

3.5. Verweerder wijst erop dat verzoekers Oekraïens biometrisch paspoort werd afgegeven op 7 november 2022 en dus dateert van na het begin van de Russische invasie. Verweerder overweegt dat op basis hiervan niet kan worden nagegaan waar verzoeker verbleef voor de afgifte van het paspoort waardoor verweerder niet op de hoogte is van eventuele voorafgaande reisbewegingen en dat evenmin blijkt of hij in Oekraïne verbleef op 24 februari 2022.

Vervolgens bespreekt verweerder de bijkomende bewijzen die verzoeker voorlegt ten einde zijn verblijf in Oekraïne op 24 februari 2022 te staven:

- Bankuittreksels voor de periode 1 september 2021 tot 31 mei 2022 waarover verweerder oordeelt: *“Uit deze afschriften blijkt uitsluitend dat er betalingen en/of geldopnames zijn verricht vanaf een bankrekening die op uw naam staat. Dit vormt op zichzelf geen sluitend bewijs van uw vermeende verblijf in Oekraïne aangezien niet kan worden bewezen dat u desbetreffende rekening zelf gebruikte en zelf deze transacties uitvoerde.”*
- Schermafdrucken van de taxi applicatie Bolt met beschrijving van ritten in Oekraïne waarover verweerder oordeelt: *“Uit deze beschrijvingen blijkt namelijk uitsluitend dat er taxiritten en/of betalingen hebben plaatsgevonden vanaf een account in een taxi applicatie dat op uw naam staat. Dit vormt echter op zichzelf geen sluitend bewijs van uw vermeende verblijf in Oekraïne aangezien niet kan worden bewezen dat u desbetreffende applicatie zelf gebruikte en zelf deze taxiritten uitvoerde als passagier of chauffeur.”*
- Registratie van verzoekers domicilie als ontheemde persoon van 8 april 2022 waarover verweerder oordeelt: *“Gezien de aard van dit document enkel een aanwezigheid in Oekraïne kan aantonen, maar onmogelijk een verblijf kan bewijzen, werd dit document onvoldoende doorslaggevend geacht om uw vermeend verblijf in Oekraïne d.d. 24/02/2022 te bewijzen.”*

In de bestreden beslissing lijst verweerder tevens de bijkomende bewijzen op die verzoeker bij de in punt 1.1. bedoelde eerste aanvraag voorlegde ten einde zijn verblijf in Oekraïne op 24 februari 2022 te staven:

- Militaire registratie op 23 juli 2022 en 08 april 2022 en een document van intern ontheemde waarover verweerder oordeelt: *“Gezien de aard van deze documenten enkel een aanwezigheid in Oekraïne kan aantonen, maar onmogelijk een verblijf kan bewijzen, werden deze documenten onvoldoende doorslaggevend geacht om uw vermeend verblijf in Oekraïne d.d. 24/02/2022 te bewijzen”*
- Studentenkaart geldig van 2020 tot 2026 en een attest betreffende zijn studierichting van 5 september 2022 waarover verweerder oordeelt: *“Hoewel deze documenten kunnen aantonen dat u ingeschreven was in een Oekraïense school, kunnen deze niet bewijzen dat u de lessen in Oekraïne in persoon – en niet via online lessen - gevolgd hebt, noch kunnen ze uw vermeende verblijf in Oekraïne aantonen.”*

3.6. Verzoeker wijst op de inhoudelijke elementen die naar voor komen uit de verschillende door hem voorgelegde documenten, die in hun geheel beschouwd zijn aanwezigheid in Oekraïne op 24 februari 2022 aantonen. Zo wijst hij op het attest van zijn studierichting uitgegeven door de faculteit dierengeneeskunde bij de Staatsuniversiteit voor Biotechnologie voorgelegd bij de eerste aanvraag dat het academiejaar 2022/2023 betreft. Hieraan koppelt hij de door hem voorgelegde rekeninguittreksels. Hij stelt dat verweerder verkeerdelijk vaststelt dat *“uit deze afschriften blijkt uitsluitend dat er betalingen en/of geldopnames zijn verricht vanaf een bankrekening die op uw naam staat”*. Hij betoogt dat hieruit meer informatie kan worden afgeleid dan verweerder voorhoudt. Hij bespreekt vervolgens een aantal verrichtingen in detail waaruit blijkt dat in de maanden voor en tot op de dag van de Russische invasie verschillende betalingen plaatsvonden van een bankrekening op naam van verzoeker in een handelszaak, een restaurant, de botanische tuinen en een winkel gelegen in het stadsdeel waar de faculteit dierengeneeskunde is gelegen waaraan verzoeker studeerde (stukken twee en drie gevoegd bij het verzoekschrift). Hij besluit dat dit wijst op een patroon van transacties dat overeenstemt met zijn profiel. Verzoeker verwijt verweerder zijn individuele situatie op onzorgvuldige wijze en niet in zijn geheel te hebben onderzocht en besluit dat verweerder op kennelijk onredelijke wijze tot zijn oordeel is gekomen.

3.7. De Raad stelt vast dat verzoeker verschillende documenten heeft aangebracht ten einde zijn verblijf in Oekraïne te staven voor, tijdens en na 24 februari 2022. Deze documenten worden opgelijst onder punt 3.5. en bevinden zich in het administratief dossier.

3.8. De Raad stelt vast dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder de verschillende documenten die verzoeker heeft voorgelegd ten einde zijn verblijf in Oekraïne te staven telkens *“op zichzelf”* of afzonderlijk heeft beoordeeld. Zo kan voor wat betreft het voormeld attest van studierichting, waarop verzoeker wijst in het verzoekschrift, worden gelezen in de bestreden beslissing dat dit niet bewijst dat verzoeker in persoon, en dus niet online, lessen volgde waardoor dit attest zijn verblijf in Oekraïne niet aantoonst. Echter dient dit document, zoals verzoeker aangeeft, samen te worden beoordeeld met de bankafschriften van een bankrekening op naam van verzoeker waarbij verzoeker toelicht dat hieruit blijkt dat verschillende transacties plaatsvonden in de buurt van de faculteit dierengeneeskunde waar hij les volgde. Hetzelfde geldt voor de historiek van taxiritten die blijkt uit een applicatie op verzoekers naam waarvan verweerder stelt dat niet kan worden bewezen dat verzoeker zelf de applicatie gebruikte en de ritten uitvoerde evenals het registratie als ontheemde persoon waarvan verweerder stelt dat het een aanwezigheid in Oekraïne kan aantonen maar geen verblijf. De Raad stelt vast dat verweerder de verschillende documenten waarmee verzoeker zijn verblijf in Oekraïne tracht aan te tonen verwerpt omdat ze op zichzelf geen sluitend bewijs vormen zonder te beoordelen of ze in hun geheel beschouwd een verblijf in Oekraïne kunnen aantonen. Verzoeker kan worden gevolgd in zijn betoog dat verweerder heeft nagelaten een zorgvuldig onderzoek te voeren naar de door hem voorgelegde documenten.

3.9. Het verweer in de nota met opmerkingen doet geen afbreuk aan het voorgaande. Voor wat betreft de informatie die blijkt uit de bankafschriften stelt verweerder dat het aan verzoeker was om hierover meer toelichting te geven aangezien de bewijslast op hem rust. Verder stelt verweerder dat uit de inschrijving van verzoeker aan de faculteit dierengeneeskunde aan de staatsuniversiteit niet kan worden afgeleid dat hij zich op dat moment in Oekraïne bevond en benadrukt verweerder ook hier dat de bewijslast bij verzoeker ligt *“die aan de hand van alle elementen die hij nuttig of relevant acht, zijn aanwezigheid in Oekraïne voor 24.02.2022 dient aan te tonen”*. De Raad wijst erop dat dit betoog geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verweerder heeft nagelaten de door verzoeker neergelegde documenten in hun geheel te beoordelen waardoor sprake is van een onzorgvuldige besluitvorming.

3.10. De Raad merkt tevens op dat uit het document *“Registratie Tijdelijke Bescherming – Volgend verzoek”* bij de *“korte beschrijving”* van de documenten kan worden gelezen *“Extrait bancaires, géolocalisés et nominatifs – Il reçoit des allocations d’études d’état chaque mois”* (vrije vertaling: bankafschriften met geolocatie en met naam [...]). Ook blijkt dat een aantal transacties, waaronder degene die ook door verzoeker in het verzoekschrift werden besproken, werden gemarkeerd (zie bankafschriften in document nr. 14 in het digitaal administratief dossier *“R/TB/Documenten voorgelegd bij de aanvraag”*). Verzoeker heeft hiermee dus wel degelijk aangegeven welke transacties van belang waren voor het staven van zijn persoonlijke aanwezigheid in Oekraïne in de periode van de Russische invasie. De Raad wijst er in dit kader op dat niet blijkt, en verweerder niet aantoon, dat het in casu zou gaan om een ‘aanvraagprocedure’ waarbij het verzoeker toekomt om alle nuttige toelichtingen te verstrekken in zijn aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart. In dit kader wijst de Raad op de mededeling van de Commissie over operationele richtsnoeren voor de uitvoering van Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna: de mededeling) waarin uitdrukkelijk gesteld wordt: *“Het besluit van de Raad voorziet in een onmiddellijke tijdelijke bescherming van de in artikel 2, leden 1 en 2, genoemde categorieën van personen. Er is geen aanvraagprocedure voor tijdelijke bescherming of passende bescherming uit hoofde van het nationale recht.”* Het feit dat het geen ‘aanvraagprocedure’ betreft waarbij het een verzoeker toekomt om alle nuttige toelichtingen te verstrekken in haar aanvraag, blijkt ook uit het feit dat verzoeker werd gehoord naar aanleiding van zijn aanvraag.

Voorts wordt in deze mededeling aangegeven: *“Met het oog op een correct beheer en een correcte registratie van de betrokkene kan de lidstaat echter bepalen dat aan bepaalde vereisten moet worden voldaan, zoals het invullen van een registratieformulier en het overleggen van bewijsstukken als bedoeld in het besluit van de Raad.”* maar wordt er ook op gewezen dat *“(e)en van de doelstelling van de tijdelijke bescherming is te zorgen voor een snelle afhandeling door de formaliteiten tot een minimum te beperken”*. Voorts wordt gesteld *“(...) moeten degenen die voor de bescherming in aanmerking wensen te komen, kunnen aantonen dat zij uit hoofde van het nationale recht recht hebben op tijdelijke bescherming of op passende bescherming, door de relevante documenten over te leggen aan de bevoegde autoriteiten in de betrokken lidstaat.*

Het kan hierbij gaan om bewijsstukken die kunnen helpen bij:

– de vaststelling van identiteit en verblijf;

– het aantonen van familiebanden of de eenheid van het gezin en de afhankelijkheid van naaste verwanten.”

Ook wordt erop gewezen dat indien de betrokkene niet in het bezit is van de nodige documenten, door de lidstaten contact kan opgenomen worden met de Oekraïense autoriteiten in de lidstaten voor ondersteuning.

In het licht van het feit dat het geen aanvraagprocedure betreft, dat het doel is te zorgen voor een snelle afhandeling door de formaliteiten tot een minimum te beperken en dat documenten kunnen vereist worden van de betrokkene doch er ook sprake is van een mogelijke rol voor de lidstaten, kan in casu worden vastgesteld dat, gelet op de documenten naar voor gebracht door verzoeker, waarbij wordt aangegeven *“bankafschriften met geolocatie en met naam”* en waaruit blijkt dat in voormelde bankafschriften een aantal transacties specifiek zijn gemarkeerd, dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld door verzoeker hierover geen toelichting te vragen.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 31 oktober 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

M. CLAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. CLAES